

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie S. M.

po rozpoznaniu w dniach: 19.04.2016r., 18.05.2016r. i 07.06.2016r., sprawy karnej

1. C. Ł., s. S. i H. z d. J.,

ur. (...) w K.,

zam. K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 31.07.2015r. do dnia 04.08.2015r. przy ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i B. M. (1) z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał włamania do samochodu ciężarowego m-ki J. o nr rej. (...) poprzez wyłamanie kłódki zabezpieczającej skrzynkę akumulatorową po czym dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. i m-ki W. (...) w wyniku czego powstały łączne straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy Spółdzielni (...) w K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 517/12 z dnia 09.07.2012r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 07.01.2012r. do dnia 07.09.2013r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz w okresie od dnia 07.09.2013r. do dnia 04.07.2014r. kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie sygn. akt II K 12/09 z dnia 22.05.2009r.,

- tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

II. w okresie od dnia 27.08.2015r. do dnia 31.08.2015r. na terenie miasta K. i miejscowości K. woj. (...), działając ciągiem przestępstw oraz w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i B. M. (1) z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał kradzieży akumulatorów o łącznej wartości strat 2.500 zł czym działał na szkodę firm i osób fizycznych i tak:

- w dniu 27.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. z samochodu ciężarowego m-ki K. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy P.B.U. (...) w K.,

- w dniu 28.08.2015r. w miejscowości (...), woj. (...), z terenu punktu skupu metali kolorowych dokonał kradzieży dziewięciu sztuk akumulatorów nieznanego m-ki w wyniku czego powstały straty o wartości 500 zł na szkodę W. K.,

- w dniach 29-31.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży czterech akumulatorów m-ki B. z samochodów ciężarowych m-ki V. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy (...)H.U. (...) z I., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 517/12 z dnia 09.07.2012r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 07.01.2012r. do dnia 07.09.2013r. za

przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz w okresie od dnia 07.09.2013r. do dnia 04.07.2014r. kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie sygn. akt II K 12/09 z dnia 22.05.2009r.,

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. B. M. (1) (M.), s. I. i J. z d. S.,

ur. (...) w K.,

zam. K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 31.07.2015r. do dnia 04.08.2015r. przy ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i C. Ł. z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał włamania do samochodu ciężarowego m-ki J. o nr rej. (...) poprzez wyłamanie kłódki zabezpieczającej skrzynkę akumulatorową po czym dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. i m-ki W. (...) w wyniku czego powstały łączne straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy Spółdzielni (...) w K.,

- tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

II. w okresie od dnia 27.08.2015r. do dnia 31.08.2015r. na terenie miasta K. i miejscowości K. woj. (...), działając ciągiem przestępstw wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i C. Ł. z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał kradzieży akumulatorów o łącznej wartości strat 2.500 zł, czym działał na szkodę firm i osób fizycznych i tak:

- w dniu 27.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. z samochodu ciężarowego m-ki K. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy P.B.U. (...) w K.,

- w dniu 28.08.2015r. w miejscowości (...), woj. (...), z terenu punktu skupu metali kolorowych dokonał kradzieży dziewięciu sztuk akumulatorów nieznaney m-ki w wyniku czego powstały straty o wartości 500 zł na szkodę W. K.,

- w dniach 29-31.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży czterech akumulatorów m-ki B. z samochodów ciężarowych m-ki V. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy (...)H.U. (...) z I.,

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

3. P. Z. (1), s. S. i H. z d. J.,

ur. (...) w R.,

zam. K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 31.07.2015r. do dnia 04.08.2015r. przy ul. (...) w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z C. Ł. i B. M. (1) z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał włamania do samochodu ciężarowego m-ki J. o nr rej. (...) poprzez wyłamanie kłódki zabezpieczającej skrzynkę akumulatorową po czym dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. i m-ki W. (...) w wyniku czego powstały łączne straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy Spółdzielni (...) w K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 1212/12 z dnia 01.02.2013r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 24.07.2013r. do dnia 24.10.2014r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz w okresie od dnia 19.08.2012r. do dnia 24.07.2013r. kary

łącznie 11 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie sygn. akt II K 687/11 z dnia 25.10.2011r.,

- tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

II. w okresie od dnia 27.08.2015r. do dnia 31.08.2015r. na terenie miasta K. i miejscowości K. woj. (...), działając ciągiem przestępstw oraz w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. wspólnie i w porozumieniu z C. Ł. i B. M. (1) z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał kradzieży akumulatorów o łącznej wartości strat 2.500 zł czym działał na szkodę firm i osób fizycznych i tak:

- w dniu 27.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży dwóch akumulatorów m-ki C. z samochodu ciężarowego m-ki K. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy P.B.U. (...) w K.,

- w dniu 28.08.2015r. w miejscowości (...), woj. (...), z terenu punktu skupu metali kolorowych dokonał kradzieży dziewięciu sztuk akumulatorów nieznaney m-ki w wyniku czego powstały straty o wartości 500 zł na szkodę W. K.,

- w dniach 29-31.08.2015r. przy ul. (...) w K. woj. (...), dokonał kradzieży czterech akumulatorów m-ki B. z samochodów ciężarowych m-ki V. o nr rej. (...) w wyniku czego powstały straty o wartości 1.000 zł na szkodę firmy (...)H.U. (...) z I., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 1212/12 z dnia 01.02.2013r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 24.07.2013r. do dnia 24.10.2014r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz w okresie od dnia 19.08.2012r. do dnia 24.07.2013r. kary łącznie 11 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie sygn. akt II K 687/11 z dnia 25.10.2011r.,

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. Uniewinnia oskarżonych **C. Ł., B. M. (1)** i **P. Z. (1)** od zarzutu popełnienia czynów opisanych co do każdego z nich w **pkt I**,

II. uznaje oskarżonego **C. Ł.** za winnego popełnienia wyżej opisanych w **pkt II** czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym przyjmuje, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł oraz eliminuje z opisu tego czynu sformułowanie od słów: „oraz do daty 22.05.2009r.” i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. **skazuje** go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego **B. M. (1)** za winnego popełnienia wyżej opisanych w **pkt II** czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., przy czym przyjmuje, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. **skazuje** go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego **P. Z. (1)** za winnego popełnienia wyżej opisanych w **pkt II** czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym przyjmuje, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł oraz eliminuje z opisu tego czynu sformułowanie od słów: „oraz do daty 25.10.2011r.” i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. **skazuje** go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. **orzeka** wobec oskarżonych **C. Ł., B. M. (1)** i **P. Z. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- K. Sp. J. własności J. L. i S. S. (2) kwoty 1.000 zł (jeden tysiąc złotych),

- W. K. kwoty 120 zł (sto dwadzieścia złotych),

- P. Z. (2) kwoty 1.000 zł (jeden tysiąc złotych),

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonych: **C. Ł.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 973,24 zł (dziewięćset siedemdziesiąt trzy złote i dwadzieścia cztery grosze), w tym opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych), **B. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 1.649,88 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych i osiemdziesiąt osiem groszy), w tym opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych), **P. Z. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 973,24 zł (dziewięćset siedemdziesiąt trzy złote i dwadzieścia cztery grosze), w tym opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych), a ponadto **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz: adw. A. P. z Kancelarii Adwokackiej w K. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych i osiemdziesiąt osiem groszy), adw. A. L. i adw. M. L. z Kancelarii Adwokackich w K. kwoty po 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote i dwadzieścia cztery grosze), a to tytułem nieuiszczonych kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Sygn. akt II K 910/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 czerwca 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nocą dnia 27 sierpnia 2015r. oskarżeni C. Ł., B. M. (1) i P. Z. (1) przyjechali samochodem m – ki O. (...) własności B. M. (1) na ul. (...) w K., gdzie stał zaparkowany samochód m. (...), nr rej, (...), należący do firmy P.B.U. K., prowadzonej przez S. S. (2). Oskarżeni przyjechali tam z zamiarem kradzieży akumulatorów. Oskarżony B. M. (1) pozostał w swoim samochodzie, obserwując teren, a oskarżeni C. Ł. i P. Z. (1) podeszli do wymienionego samochodu ciężarowego i skradli z niego dwa akumulatory m. (...) o wartości 1.000 zł. Skradzione akumulatory włożyli do samochodu B. M. (1), po czym odjechali.

/ dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonych C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznania świadka S. S. (2) (k. 156) /

W dniu 28 sierpnia 2015r., około godz. 0:05, a 0:10, oskarżeni C. Ł., B. M. (1) i P. Z. (1) przyjechali samochodem m – ki O. (...) do K., gdzie znajduje się punkt skupu złomu, prowadzony przez W. K.. Miejsce to ogrodzone jest siatką. Oskarżeni C. Ł. i P. Z. (1) kilka razy przeskoczyli przez siatkę na teren punktu skupu złomu, skąd skradli 9 akumulatorów o łącznej wartości 500 zł. Oskarżony B. M. (1) czekał na nich w samochodzie, obserwując otoczenie. Pracownik W. K., R. S., po przyjeździe do pracy, zorientował się, że brakuje 9 akumulatorów i poinformował o tym W. K.. W. K. obejrzał zapis z monitoringu, na którym zobaczył, jak dwie osoby kilka razy przerzucały akumulatory przez siatkę.

/ dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonych C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznania świadków W. K. (k. 149 – 150) i R. S. (k. 157), płyta CD z nagraniem z monitoringu (Zbiór H, k 63), protokół odtworzenia zapisu (Zbiór H, k 81 – 82) /

W dniu 28 sierpnia 2015r. oskarżeni przyjechali samochodem m – ki O. (...) do punktu skupu złomu S. w K. przy ul. (...). Punkt ten prowadzony jest przez B. W.. Oskarżony B. M. (1) sprzedał tam kilka akumulatorów o wadze 226 kg za kwotę 474,60 zł.

/ dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonych C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznania świadka B. W. (k. 150 – 151, k. 11), formularz przyjęcia odpadów (k. 68), protokół odtworzenia zapisu (Zbiór H, k 86) /

W dniach 29 – 31 sierpnia 2015r. oskarżeni C. Ł., B. M. (1) i P. Z. (1) przyjechali samochodem m – ki O. (...) własności B. M. (1) na ul. (...) w K., gdzie stały zaparkowane samochody m – ki V., nr rej, (...) 19UT i (...) 7K10, należące do

firmy (...).H.U. (...), prowadzonej przez P. Z. (2). Gdy oskarżony B. M. (1) oczekiwał w samochodzie, obserwując teren, oskarżeni C. Ł. i P. Z. (1) skradli z wymienionych samochodów ciężarowych cztery akumulatory m. (...) o wartości 2.000 zł. Akumulatory te włożyli do samochodu m – ki O. (...), po czym odjechali z miejsca zdarzenia.

/ dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonych C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznania świadków T. F. (k. 150), S. S. (3) (k. 156 – 157), P. Z. (2) (k. 161 – 162) /

W dniu 31 sierpnia 2015r. oskarżeni przyjechali samochodem m – ki O. (...) do punktu skupu złomu S. w K. przy ul. (...) i tam oskarżony P. Z. (3) sprzedał kilka akumulatorów o wadze 143 kg za kwotę 300,30 zł.

/ dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonych C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznania świadka B. W. (k. 150 – 151, k. 11), formularz przyjęcia odpadów (k. 69) /

Oskarżony C. Ł. urodził się w (...)r. w K., jest żonaty, ma czworo małoletnich dzieci. Ma wykształcenie podstawowe, jest operatorem wózków widłowych, Jest bezrobotny, utrzymuje się z zasiłku z opieki społecznej i z prac dorywczych, jego miesięczne zarobki wynoszą około 1200 zł. Żadnego majątku nie posiada. C. Ł. był już karany. W latach 2007 – 2012 wydano wobec niego 4 wyroki skazujące, w tym 3 za przestępstwa przeciwko mieniu, a jeden wyrok dotyczył przestępstwa z art. 223 § 1 k.k. i przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. W 2009r. wydano wobec niego wyrok łączny. Czynów objętych niniejszą sprawą dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 517/12, z dnia 09.07.2012r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 07.01.2012r. do dnia 07.09.2013r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Oskarżony B. M. (1) urodził się w (...)r. Jest kawalerem, ma jedno dziecko w wieku 17 lat. Ma wykształcenie podstawowe, żadnego zawodu nie posiada. Jest bezrobotny, bez majątku. B. M. (1) w latach 1997 – 2015 był 5 razy karany. Karalność dotyczyła przestępstw z art. 208 k.k. z 1969r. (k. 1997r.), z art. 216 k.k./69 (1998r.), z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. (2002r.), z art. 178a § 1 k.k. (2005r.), z art. 282 k.k. (2015r.). Oskarżony B. M. (1) nie cierpi ani na chorobę psychiczną ani na upośledzenie umysłowe w ścisłym znaczeniu tych pojęć. Rozpoznano u niego jedynie organiczne zaburzenia osobowości u osoby z obniżonym intelektem. W jego przypadku nie zachodzą przesłanki z art. 31 § 1 i § 2 k.k.

Oskarżony P. Z. (1) urodził się w (...)r. Jest kawalerem, dzieci nie ma. Z wykształcenia jest kucharzem i stolarzem. Jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi około 1.300 zł. Żadnego majątku nie posiada. P. Z. (1) w latach 1999 – 2013 był 9 razy karany za przestępstwa przeciwko mieniu, wydano wobec niego 3 wyroki łączne. Czynów objętych niniejszą sprawą dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 1212/12 z dnia 01.02.2013r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 24.07.2013r. do dnia 24.10.2014r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień oskarżonych (tj. złożonych w postępowaniu przygotowawczym) C. Ł. (Zbiór E, k. 3 - 4), B. M. (1) (Zbiór E, k. 23 - 24), P. Z. (1) (Zbiór E, k. 38 – 39), zeznań świadków: W. K. (k. 149 – 150), T. F. (k. 150), B. W. (k. 150 – 151, k. 11), S. S. (2) (k. 156), S. S. (3) (k. 156 – 157), R. S. (k. 157), Ł. L. (k. 157 – 158), M. K. (k. 158), P. Z. (2) (k. 161 – 162), kart karnych (k. 136 – 141), protokołu odtworzenia zapisu (Zbiór H, k 81 – 82, 86), płyty CD z nagraniem z monitoringu (Zbiór H, k 63), płyty CD z nagraniem z kamery przemysłowej (Zbiór H, k. 67), opinii sądowo – psychiatrycznej i opinii psychologicznej (Zbiór F, k 1 – 4).

Oskarżony C. Ł. w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 4 września 2015r. (Zbiór E, k. 3 - 4), przyznał się do kradzieży 9 akumulatorów z punktu skupu złomu w K. i do kradzieży 6 akumulatorów z samochodów ciężarowych zaparkowanych przy ul. (...) w K..

Z jego wyjaśnień wynikało, że kradzieży tych dokonał wspólnie z bratem P. Z. (1) i kolegą B. M. (1). Na miejsce kradzieży jeździli samochodem m – ki O. (...), należącym do B. M. (1). B. M. (1) stał na czatach, natomiast C. Ł. i P. Z. (1) przynosili akumulatory do samochodu. Następnie sprzedawali je w punkcie skupu złomu w K.. Oskarżony C. Ł. nie przyznał się natomiast do kradzieży z włamaniem akumulatorów z samochodów zaparkowanych w K. przy ul. (...).

Również i oskarżony B. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 4 września 2015r. (Zbiór E, k. 23 - 24), przyznał się do tego, że wraz z C. Ł. i P. Z. (1) dokonał kradzieży akumulatorów z punktu skupu złomu w K. i z samochodów ciężarowych stojących w K. przy ul. (...). Jego wyjaśnienia w zakresie przebiegu tych kradzieży pokrywają się z wyjaśnieniami oskarżonego C. Ł.. Do kradzieży z włamaniem akumulatorów z samochodów ciężarowych zaparkowanych w K. przy ul. (...) oskarżony B. M. (1) nie przyznał się.

Oskarżony P. Z. (1) w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 4 września 2015 (Zbiór E, k. 38 – 39), także przyznał się do kradzieży akumulatorów z punktu skupu złomu w K. oraz z samochodów ciężarowych stojących w K. przy ul. (...) i złożył wyjaśnienia o takiej samej treści, jak C. Ł. i B. M. (1). Oskarżony P. Z. (1) nie przyznał się natomiast do kradzieży z włamaniem akumulatorów z samochodów ciężarowych w K. przy ul. (...).

Przed Sądem oskarżeni nie przyznali się do żadnego z zarzucanych im czynów.

Oskarżony C. Ł., zaprzeczając przed Sądem, że dokonał kradzieży akumulatorów, wyjaśnił (k. 148), że w postępowaniu przygotowawczym nie przeczytał protokołu wyjaśnień, ale podpisał go, gdyż policjanci powiedzieli mu, że B. M. (1), który składał wyjaśnienia przed nim, obciążył go w swych wyjaśnieniach i policjanci mówili C. Ł., że jeżeli nie przyzna się, to zostanie zatrzymany. Oskarżony C. Ł. tłumaczył, że podpisał protokół, gdyż chciał wracać do żony będącej w ciąży i trojga dzieci. Z wyjaśnień C. Ł. ponadto wynika, że praktycznie codziennie jeździ do punktu skupu złomu i akumulatory sprzedawał tam wiele razy, ale nie pochodziły one z kradzieży.

Oskarżony B. M. (1), składając wyjaśnienia przed Sądem (k. 148 – 149), przyznał, że podpisał w postępowaniu przygotowawczym protokół wyjaśnień, ale go nie przeczytał, gdyż nie potrafi czytać. Nie przyznając się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśnił, że jeździł po wioskach, gdzie nie kradł, lecz kupował akumulatory, po czym sprzedawał je w punkcie skupu złomu. Na pytanie Sądu, do jakich wiosek jeździł, oskarżony odpowiedział „no daleko”. Nie potrafił przy tym podać nazwy żadnej z wiosek, gdyż, jak tłumaczył, było to 8 miesięcy wcześniej. Oskarżony oświadczył, iż nie wie, jak wytłumaczyć, że oddał do punktu skupu złomu akumulatory, które okazały się skradzionymi. Gdy Sąd okazał mu formularz przyjęcia odpadów z dnia 28 sierpnia 2015r. (Zbiór H, k. 68), oskarżony potwierdził, że na tym formularzu widnieje jego imię i nazwisko, ale nie wiedział, czego ten formularz dotyczy, gdyż - jak powtórzył - nie umie czytać.

Oskarżony P. Z. (1) przed Sądem wyjaśnił (k. 149), iż protokół przesłuchania z postępowania przygotowawczego podpisał dlatego, gdyż policjanci mówili mu, że B. M. (1) obciążył go i jeżeli P. Z. (1) nie przyzna się, to pójdzie „na sankcję”. Oskarżony P. Z. (1) przyznał, że wraz z B. M. (1) w lipcu lub w sierpniu 2015r. sprzedawał w punkcie skupu złomu akumulatory, ale były to akumulatory, które B. M. (1) „zbierał po wioskach”.

W ocenie Sądu wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonych złożone w postępowaniu przygotowawczym, tj. wyjaśnienia, w których przyznali się, że dokonali kradzieży 9 akumulatorów z punktu skupu złomu w K. i kradzieży 6 akumulatorów z samochodów ciężarowych zaparkowanych przy ul. (...) w K., Sąd przy tym dał wiarę oskarżonym, że nie dokonali oni kradzieży akumulatorów w K. przy ul. (...). Natomiast wyjaśnienia oskarżonych złożone przed Sądem wiarygodne nie są. Postawa jaką zaprezentowali tłumacząc się m.in. wpływem na nich funkcjonariuszy i chęcią szybkiego zakończenia czynności jest wymyślona na potrzeby postępowania i naiwną linią obrony. Zauważyć warto, iż od razu żaden z nich nie przyznawał się do dokonania kradzieży z włamaniem i jakoś presji prowadzącego w tym zakresie wówczas żaden z nich nie czuł. Tak więc wyjaśnienia oskarżonych złożone w

postępowaniu przygotowawczym w zakresie w jakim przyznali się do postawionych im zarzutów są jak najbardziej wiarygodne i znajdują potwierdzenie w zebranych dowodach.

W sprawie bezsporne jest, że oskarżeni w dniach 28 i 31 sierpnia 2015r. sprzedali w punkcie skupu złomu S. w K. przy ul. (...) po kilka akumulatorów. Potwierdzają to formularze przyjęcia odpadów, wystawione przez S. w K. przy ul. (...) (k. 68 i k. 69).

Zauważyć należy, że daty, w jakich oskarżeni sprzedali akumulatory w punkcie skupu złomu S. w K. przy ul. (...), pozostają w bezpośredniej bliskości z datami, w jakich dokonano kradzieży akumulatorów. Z formularza przyjęcia odpadów, wystawionego przez S.

w K. przy ul. (...) (k. 68) wynika, że oskarżony B. M. (1) sprzedał tej firmie akumulatory o wadze 226 kg za kwotę 474,60 zł w dniu 28 sierpnia 2015r., podczas gdy kradzieży dwóch akumulatorów Centra z samochodów S. S. (2) dokonano w dniu 27 sierpnia 2015r..

a kradzieży 9 akumulatorów z punktu skupu złomu w K. dokonano w dniu 28 sierpnia 2015r. o godz. 0:05 – 0:10. Z kolei z drugiego formularza przyjęcia odpadów, wystawionego przez S. w K. przy ul. (...) (k. 69) wynika, że oskarżony P. Z. (1) sprzedał tej firmie akumulatory o wadze 143 kg za cenę 300,30 zł w dniu 31 sierpnia 2015r., podczas gdy kradzieży czterech akumulatorów B. z samochodów należących do P. Z. (2) dokonano w dniach 29 – 31 sierpnia 2015r. Pracownik skupu złomu S. B. W. (k. 150 – 151, k. 11) w swych zeznaniach potwierdził, że oskarżeni za jednym razem przywozili wiele akumulatorów. Zaznaczył przy tym, że zwykle klienci przywożą dwa lub trzy. W ocenie Sądu bliskość wskazanych wyżej dat i ilość przywożonych do punktu skupu złomu akumulatorów, zbliżona do ilości akumulatorów skradzionych z punktu skupu złomu w K. i z samochodów ciężarowych w K., to okoliczności, które potwierdzają wersję oskarżonych przedstawioną właśnie w postępowaniu przygotowawczym.

Należy też zwrócić uwagę na to, iż oskarżeni w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnili, że na miejsce przestępstw jeździli samochodem m – ki O. (...) i właśnie takim samochodem przywieziono akumulatory do punktu skupu złomu w K. przy ul. (...), co widać na zapisie z monitoringu (k. 87 – 88).

Na sprawstwo oskarżonych wskazuje też fakt, że gdy pokrzywdzonym okazano akumulatory, które oskarżeni przywieźli do punktu skupu złomu, część tych akumulatorów została przez niektórych pokrzywdzonych i ich pracowników rozpoznana. Świadek W. K. (k. 150 – 151), prowadzący skup złomu w K. i jego pracownik R. S. (k. 157) zeznali, że odzyskali cztery akumulatory, kierując się gabarytami i wagą. Natomiast świadek P. Z. (2) prowadzący firmę (...) (k. 161 - 162)

oraz jego pracownicy T. F. (k. 150) i S. S. (3) (k. 156 – 157) zeznali, że spośród czterech skradzionych akumulatorów rozpoznali i odzyskali dwa.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na istotną okoliczność:

w punkcie skupu złomu oskarżeni pozostawili akumulatory, które zostały przez P. Z. (2) rozpoznane jako akumulatory skradzione z jego samochodów, co oznacza, że oskarżeni sprzedali w punkcie skupu złomu akumulatory jeszcze nieużyte. Jeżeli więc oskarżeni sprzedali w punkcie skupu złomu akumulatory nieużyte, to nie mogły one zostać nabyte przez B. M. (1) od ludzi w różnych wsiach jako złom za minimalne kwoty, trudno bowiem wyobrazić sobie, że jakieś osoby wyzbywają się w taki sposób dobrych jeszcze akumulatorów, w dodatku akumulatorów dość drogiech, skoro były one przeznaczone do samochodów ciężarowych. Oznacza to, że oskarżeni akumulatory po prostu ukradli.

W zakresie kradzieży akumulatorów z punktu skupu złomu w K. wyjaśnienia oskarżonych dodatkowo znajdują potwierdzenie w zapisie

z monitoringu (Zbiór H, k 63), na którym widać, jak dwie osoby kilka razy wchodzą na plac i kradną akumulatory. Nagranie z monitoringu potwierdza wersję oskarżonych z postępowania przygotowawczego.

Zeznania świadków W. K. (k. 149 – 150), T. F. (k. 150), B. W. (k. 150 – 151, k. 11), S. S. (2)

(k. 156), S. S. (3) (k. 156 – 157), R. S. (k. 157)

i P. Z. (2) (k. 161 – 162) Sąd uznał za wiarygodne w całości. Zeznania te są logiczne i nie ma w nich luk, przejawów bądź nieścisłości, które podważałyby ich wiarygodność.

Reasumując, wyjaśnienia oskarżonych złożone w postępowaniu przygotowawczym w zakresie kradzieży 9 akumulatorów z punktu skupu złomu w K. i kradzieży 6 akumulatorów z samochodów ciężarowych zaparkowanych przy ul. (...) w K. są wiarygodne. Za wiarygodne Sąd uznał też wyjaśnienia oskarżonych z postępowania przygotowawczego

w zakresie, w jakim wynika z nich, że nie dokonali oni kradzieży akumulatorów

z samochodów ciężarowych zaparkowanych w K. przy ul. (...). Oskarżyciel w tym zakresie nie przedstawił żadnych dowodów. Nie wiadomo nawet, gdzie oskarżeni mieli sprzedać te akumulatory, albowiem pokrzywdzony tym przestępstwem B. M. (2) (k. 149) nie rozpoznał i nie odzyskał tych akumulatorów, w przeciwieństwie do pozostałych pokrzywdzonych, którzy rozpoznali część swoich akumulatorów. Także i pracownik B. M. (2), J. G., zeznał (k. 151), że akumulatory nie zostały odzyskane. Oskarżeni mogli wprawdzie sprzedać akumulatory w innym punkcie skupu złomu, ale na to dowodów nie ma. Sąd nie może opierać się na przypuszczeniach, lecz na konkretnych dowodach, których w tym przypadku nie ma. Wina oskarżonych, która została udowodniona w stosunku do części czynów, nie może być automatycznie rozciągana na inne czyny.

Jak już wyżej wskazano, przed Sądem oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, tłumacząc, iż w postępowaniu przygotowawczym przyznawali się, gdyż policjanci mówili im, że jeżeli nie przyznają się, to zostaną zatrzymani. Sąd przesłuchał policjantów Ł. L. (k. 157 – 158) i M. K. (k. 158), którzy przeprowadzali czynności wobec oskarżonych i policjanci ci zaprzeczyli, aby w jakiegokolwiek sposób wpływali na treść wyjaśnień oskarżonych. W ocenie Sądu to zeznania policjantów zasługują na wiarę. Oskarżeni bowiem, negując na rozprawie popełnienie przestępstw, w żaden logiczny sposób nie potrafili wytłumaczyć, skąd wzięli akumulatory, które sprzedali w punkcie skupu złomu w K.. Rzekomo akumulatory te miały być nabyte przez B. M. (1) od ludzi w różnych wioskach, rzecz jednak w tym, że B. M. (1) nie potrafił odpowiedzieć, do jakich wiosek jeździł, ograniczając się do słów „no daleko”. Nie potrafił też wytłumaczyć, dlaczego oddał do punktu skupu złomu akumulatory, które okazały się skradzionymi, a gdy Sąd okazał mu formularz przyjęcia odpadów z dnia 28 sierpnia 2015r. (Zbiór H, k. 68), B. M. (1), z jednej strony potwierdził, że na tym formularzu widnieje jego imię i nazwisko, ale z drugiej strony uchylił się od odpowiedzi na pytanie, czego ten formularz dotyczy, zasłaniając się nieumiejętnością czytania. Konfrontując więc zeznania policjantów z wyjaśnieniami oskarżonych, to zeznania policjantów, jako logiczne i pozbawione luk oraz nieścisłości, zasługują na wiarę.

Opinię sądowo – psychiatryczną i opinię psychologiczną (Zbiór F, k 1 – 4) dotyczącą oskarżonego B. M. (1) Sąd uznał za wiarygodną

w całości. Opinie zostały sporządzone przez lekarzy psychiatrów i psychologa

z dużym doświadczeniem. Nie ma żadnych powodów, aby biegle odmówić wiary.

Czyny oskarżonego C. Ł. wyczerpują znamiona przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyny oskarżonego B. M. (1) wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., a czyny oskarżonego P. Z. (1) wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W niniejszej sprawie oskarżeni bez wątplenia wyczerpali przedmiotowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., bezprawnie bowiem dokonali zaboru cudzego mienia. Oskarżeni wyczerpali też podmiotowe znamiona tego przestępstwa – działali oni z zamiarem bezpośrednim; chcieli dokonać kradzieży akumulatorów po to, aby je potem sprzedać i w ten sposób uzyskać środki pieniężne. Uzgodnili podział ról, aby zapewnić sobie skuteczność w popełnieniu przestępstw. Kradli pod osłoną nocy, aby nikt ich nie zauważył.

Art. 91 § 1 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw,

w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego

o połowę. W przypadku oskarżonych przesłanki z art. 91 § 1 k.k. zostały spełnione, oskarżeni popełnili bowiem 3 przestępstwa przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku, przestępstwa popełnili w krótkich odstępach czasu, w dodatku z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Oskarżeni C. Ł. i P. Z. (1) działali

w warunkach recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Powołany przepis stanowi, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo

w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego

o połowę. Oskarżony C. Ł. czynów objętych niniejszą sprawą dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie, sygn. akt II K 517/12, z dnia 09.07.2012r., którą to karę odbywał w okresie od dnia 07.01.2012r. do dnia 07.09.2013r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Natomiast oskarżony P. Z. (1) czynów objętych niniejszą sprawą dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu łącznie kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego

w K., sygn. akt II K 1212/12 z dnia 01.02.2013r., którą to karę odbywał

w okresie od dnia 24.07.2013r. do dnia 24.10.2014r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonego C. Ł. za winnego popełnienia wyżej opisanych w pkt II czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym przyjął, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł oraz wyeliminował z opisu tego czynu sformułowanie od słów: „oraz do daty 22.05.2009r.” i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego B. M. (1) za winnego popełnienia wyżej opisanych w pkt II czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., przy czym przyjął, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego P. Z. (1) za winnego popełnienia wyżej opisanych w pkt II czynów, a stanowiących przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym przyjął, iż łączna wartość strat wyniosła 3.500 zł, natomiast wartość strat odnośnie czynu popełnionego w dniach 29-31.08.2015r. wyniosła 2.000 zł oraz wyeliminował

z opisu tego czynu sformułowanie od słów: „oraz do daty 25.10.2011r.” i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Wymierzając powyższe kary, Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonych

i stopień społecznej szkodliwości ich czynów. Stopień winy oskarżonych jest wysoki. Spełnione zostały przesłanki zarzucalności, tzn. oskarżeni zdolni byli do zawinięcia, mieli możliwość stwierdzenia, że czyny są bezprawne, nie byli oni też do przestępstw przez nikogo przymuszani - decyzję o przestępstwach podjęli sami, kierując się wyłącznie chęcią zaboru cudzych rzeczy. W ich przypadku nie zachodzą więc żadne okoliczności wyłączające lub umniejszające winę. Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych również jest wysoki. Każdy

z oskarżonych dopuścił się aż trzech przestępstw w ramach ciągu przestępstw, zawsze działali oni umyślnie, z bezpośrednim zamiarem ich popełnienia, a ich motywacja sprowadzała się wyłącznie do osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzonych.

Kształtując represję karną wobec oskarżonych, Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec nich kar pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. Zgodnie z art. 69 § 1 k.k., sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Przepis art. 69 § 1 k.k. odwołuje się do m.in. elementów prognostycznych, wskazujących na możliwość osiągnięcia celów kary pozbawienia wolności nie orzekając jej w bezwzględnym wymiarze, a zatem jest to swoisty środek polityki karnej wobec sprawców nadających się do oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych, wobec istnienia po ich stronie uzasadnionego przekonania, że nie powrócą na drogę przestępstwa. Aby zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary, sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy oraz ocenie jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Z jednej strony sformułowanie „sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności” wydaje się jednoznacznie brzmiące i eliminuje w przypadku oskarżonych C. Ł. i P. Z. (4) możliwość rozważania zawieszania wykonania im orzeczonych kar, albowiem byli oni uprzednio na takie kary skazywani i je odbyli, z drugiej jednakże strony w doktrynie pojawił się pogląd, iż w cytowanym sformułowaniu „(...) jest mowa o "skazanym", a nie "uprzednio karanym", nie ma przeszkód do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy karanego pozbawieniem wolności, który odbył tę karę w całości, lub w przypadku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, gdy okres próby upłynął pozytywnie.” (por. M.Budyn-Kulik, kom. do art. 69 kk, t. 2, LEX 2016).

Jeśli jednak przez pryzmat tych warunków spojrzeć się na sylwetkę wymienionych oskarżonych, to trzeba zauważyć, że dotychczasowy rozmiar przestępczej ich działalności był znaczny. Oskarżeni wcześniej byli już wiele razy skazywani za przestępstwa, co więcej, C. Ł. i P. Z. (1) dopuścili się czynów objętych niniejszą sprawą w warunkach recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Sąd stwierdza, że dotychczasowe kary, w tym kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, nie przyniosły żadnej poprawy. Mimo więc wcześniejszych wyroków skazujących i odbytych kar, demoralizacja oskarżonych postępuje nadal. Wyjątkowa łatwość u oskarżonych w podejmowaniu decyzji o popełnianiu przestępstw, to okoliczność sprzeciwiająca się zastosowaniu wobec nich dobrodziejstwa, o którym mowa w art. 69 k.k. Oskarżeni nie nadają się do oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych.

Oskarżeni, działając wspólnie i w porozumieniu, dopuścili się tych samych czynów, ale Sąd uznał za zasadne różnicować wymiar kar pozbawienia wolności. Oskarżony P. Z. (1) spośród wszystkich oskarżonych był dotychczas karany najwięcej razy, w dodatku dopuścił się zarzucanych mu czynów w warunkach recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k., stąd Sąd orzekł wobec niego karę najsurowszą, tj. 1 roku pozbawienia wolności. Oskarżony C. Ł. dopuścił się zarzucanych mu czynów

w warunkach recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k., ale jego dotychczasowa karalność jest mniejsza niż P. Z. (1), dlatego Sąd orzekł wobec niego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Natomiast oskarżony B. M. (1) nie działał w warunkach recydywy i dlatego Sąd orzekł wobec niego karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uwzględnił też potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczone kary uświadomią osoby, które w jakikolwiek sposób dowiedziały się, bądź dowiedzą, o zapadłym wyroku, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawcy są sprawiedliwie karani.

Sąd natomiast uniewinnił oskarżonych C. Ł., B. M. (1) i P. Z. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych co do każdego z nich w pkt I, albowiem, jak już wyżej wskazano,

w sprawie nie ma żadnych dowodów, które potwierdzałyby sprawstwo oskarżonych w tym zakresie.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych C. Ł., B. M. (1) i P. Z. (1) solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- K. Sp. J. własności J. L. i S. S. (2) kwoty 1.000 zł (jeden tysiąc złotych),
- W. K. kwoty 120 zł (sto dwadzieścia złotych),
- P. Z. (2) kwoty 1.000 zł (jeden tysiąc złotych).

Skoro oskarżeni wyrządzili pokrzywdzonym szkody, to powinni je naprawić.

W świetle zasad doświadczenia życiowego podane przez pokrzywdzonych wartości szkód nie budzą żadnych wątpliwości, tym bardziej gdy porówna się wartości złomowe jakie oskarżeni uzyskali po ich sprzedaży z wartościami wskazywanymi przez właścicieli. Kwoty podawane przez tych ostatnich są umotywowane, rozważnie wskazane i uwzględniają zarówno odniesienie do wartości zakupowych akumulatorów jak i utratę ich wartości wskutek użytkowania; przystają absolutnie do cen rynkowych. Zasądzone zaś kwoty uwzględniają fakt, że pokrzywdzony W. K. odzyskał cztery akumulatory, a pokrzywdzony P. Z. (2) odzyskał dwa akumulatory.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych: C. Ł. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 973,24 zł (dziewięćset siedemdziesiąt trzy złote i dwadzieścia cztery grosze),

w tym opłatę w kwocie 180 zł, B. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 1.649,88 zł, w tym opłatę w kwocie 120 zł, P. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 973,24 zł, w tym opłatę w kwocie 180 zł, a ponadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz: adw. A. P. z Kancelarii Adwokackiej w K. kwotę 929,88 zł, adw. A. L. i adw. M. L.

z Kancelarii Adwokackich w K. kwoty po 723,24 zł, a to tytułem nieuiszczonych kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Koszty zastępstwa adwokackiego zostały wyliczone zgodnie

z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zgodnie z § 14 ust. 2 pkt 3 powyższego rozporządzenia, stawka minimalna za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym wynosi 420 zł § 16 powyższego rozporządzenia stanowi, że w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień

o 20%. obrońca oskarżonego B. M. (1) – adw. A. P. była obecna na pięciu rozprawach, stąd przysługuje jej wynagrodzenie w wysokości 929,88 zł (420 zł + 4x84 zł + 23%), natomiast obrońca oskarżonego C. Ł. – adw. A. L. i obrońca oskarżonego P. Z. (1) – adw. M. L. byli obecni na czterech rozprawach, stąd przysługuje im wynagrodzenie w wysokości po 723,24 zł (420 zł + 3x84 zł + 23%).

Powyższe koszty Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońców, ale jednocześnie uznał, że oskarżeni powinni zwrócić te koszty Skarbowi Państwa oraz ponieść pozostałe koszty procesu.

Oskarżeni są osobami zdrowymi

i zdolnymi do pracy, mogą więc podjąć się choćby dorywczej pracy zarobkowej w okresie, kiedy jeszcze przebywają na wolności. Nieuzasadnione byłoby zwolnienie oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych, skoro po raz kolejny popełnili przestępstwa, a mają oni możliwość uiszczenia tych kosztów. Koszty od oskarżonych C. Ł. i P. Z. (1) wynoszą po 973,24 zł (tj. od każdego z nich) i obejmują: koszty obrony w wysokości 723,24 zł, opłatę sądową w wysokości 180 zł, koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem w łącznej wysokości 40 zł, opłatę za kartę karną w wysokości 30 zł. Natomiast koszty od oskarżonego B. M. (1) wynoszą 1649,88 zł i obejmują: koszty obrony w wysokości 929,88 zł, opłatę sądową w wysokości 120 zł, koszty doręczeń w postępowaniu

przygotowawczym i przed Sądem w łącznej wysokości 40 zł, opłatę za kartę karną w wysokości 30 zł, opinię sądowo – psychiatryczną w wysokości 360 zł i opinię psychologiczną w wysokości 170 zł.

Z) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonego B. M. (1) – adw. A. P.,

- obrońcy oskarżonego C. Ł. – adw. A. L.,

- obrońcy oskarżonego P. Z. (1) – adw. M. L..